

УДК 346.7

Михайленко Владислав Вадимович –
студент V курсу 3 групи
Господарсько-правового факультету
НЮУ ім. Ярослава Мудрого

Vladyslav V. Mykhailenko –
5th year student, group 3,
Economic Law Faculty of
Yaroslav Mudryi National Law University
(77 Pushkinska St., Kharkiv, 61000, Ukraine)

Актуальні проблеми реалізації процедури squeeze-out в Україні

Робота присвячена дослідженню найбільш дискусійних питань впровадження, розробки та проведення процедури squeeze-out у реаліях вітчизняного законодавства. Проаналізовано проблемні питання здійснення обов'язкового продажу акцій акціонерами на вимогу особи (осіб, що діють спільно), яка є власником домінуючого контрольного пакета акцій. Виокремлено судові позиції при розгляді останніх спорів, пов'язаних із питанням проведення даної процедури.

Ключові слова: “squeeze-out”, право власності, вартість акцій, сквіз-аут, оцінка вартості, контрольний пакет.

Работа посвящена исследованию наиболее дискуссионных вопросов внедрения, разработки и проведения процедуры сквиз-аут в реалиях отечественного законодательства. Проанализированы проблемные вопросы осуществления обязательной продажи акций акционерами по требованию лица (лиц, действующих совместно), которое является владельцем доминирующего контрольного пакета акций. Выделены судебные позиции при рассмотрении последних споров, связанных с вопросом проведения данной процедуры.

Ключевые слова: “squeeze-out”, право собственности, стоимость акций, сквиз-аут, оценка стоимости, контрольный пакет.

V.V. Mykhailenko Actual Problems of Squeeze-Out Procedure Implementation in Ukraine

The article is devoted to the peculiarities of implementation and formation of provisions in the national legislation concerning the legal regulation of the squeeze-out procedure. The material reveals the reasons and essence of the formed procedure in the domestic securities market, allows understanding the peculiarities of its legal regulation, defined by the Law of Ukraine "On Joint Stock Companies".

Despite a rather long period of functioning of the relevant norms in the domestic legal field, namely - for two years, there are still many problems associated with the peculiarities of compulsory sale of shares by shareholders at the request of the person (persons acting together) who is the owner of the dominant controlling stake. The article reveals the problem of difficulty in determining the value of shares and the absence of a clearly regulated procedure for such assessment; ambiguity in the interpretation of the general concept of ownership rights in the rules relating to the procedure of squeeze out. Also the legal positions of judicial authorities and the most actual and new views related to the solution of problems arising in the course of the procedure are considered.

In the article the author points out that currently, Ukraine has a fundamentally new mechanism of protection of corporate rights and interests of both minority and majority shareholders. These innovations, although implemented in the legislation, taking into account the world practice, still have significant drawbacks, which do not allow us to speak about the full and successful introduction of the concept of squeeze-out in the national legislation. The only and most effective way for minority shareholders to protect their corporate rights, in the opinion of the author, at present, is to appeal to the court, although the institutions and bodies that could assist in solving complex issues related to the procedure of squeeze-out in Ukraine already exist. The procedure

for repurchase of shares, especially in terms of their price, remains imperfect and requires more precise legislative regulation. The article also points out that, although the issue of legality of "forced alienation" has reached the highest levels of the domestic judicial system, in fact, it still remains unresolved.

Keywords: "squeeze-out", right of ownership, stock price, squeezeout, valuation, controlling stake.

Постановка проблеми. Імплементція норм, що стосуються процедури squeeze-out в Українське законодавство мала на меті спрощення процедури вирішення проблемних питань діяльності акціонерних товариств, як-то наявність тягаря «сплячих акціонерів», подолання мажоритарними акціонерами кризових ситуацій, пов'язаних з корпоративним шантажем, зменшення тягаря адміністративних витрат при вирішенні важливих питань діяльності товариства і т.п. Проте майже за дворічний термін її існування, результати її застосування вказують на виникнення низки питань та проблемних аспектів, які дають зрозуміти – процедура має суттєві недоліки, з якими потрібно боротися.

Аналіз останніх досліджень та публікацій: Особливостям правового регулювання процедури squeeze-out та практики вітчизняних результатів її впровадження досліджували Н. В. Павленко, В. М. Тертишник, О.Г. Кошовий, О. В. Бігняк, Л. М. Белкін, Ю. Л. Юринець та інші.

Невирішені раніше проблеми пов'язані з хибним розумінням сутності процедури та проблемою правильного її застосування в Українських реаліях. В аспекті законодавчого регулювання існують суттєві недоліки на які, в розвитку застосування такої новели законодавства почали все більше звертати увагу суди у своїх рішеннях. До того ж, реальне застосування такої процедури на практиці формує нездорову ситуацію в корпоративних правовідносинах, ставлячи в невідгдане положення міноритарних акціонерів, адже при розробці відповідних положень, що стосуються процедури, дуже в звуженому варіанті було прописано запобіжні механізми, які б могли дозволити міноритаріям повноцінно захистити свої корпоративні права.

Мета: встановлення особливостей вітчизняного законодавства та правозастосовної практики в частині розуміння та застосування процедури squeeze-out; виявлення недоліків чинного законодавства; виявлення актуальних позицій правозастосовної практики та аналіз

останніх на їх відповідність законодавству та ефективності захисту порушених прав учасників корпоративних правовідносин.

Виклад основного матеріалу. Процедура squeeze-out пройшла доволі тривалий та неоднозначний шлях свого розвитку в світовій правозастосовчій практиці. Імплементція норм, що регулюють дане питання у національне законодавство проходила по різному і, в кожній країні, мала свої складнощі та особливості.

Як відомо, на протязі вже майже двох років положеннями Закону України «Про акціонерні товариства» передбачена можливість примусового викупу акцій мажоритарними акціонерами чи акціонером, які володіють 95% акцій товариства. Дана процедура, фактично, є наслідком наближення вітчизняного законодавства до законодавства ЄС і з останнього до нас дійшов термін «сквіз-аут» (squeeze-out), котрий за два роки міцно ввійшов у практику вітчизняного законодавства.

Першочергово, при розгляді даного питання, варто зрозуміти, що саме привнесла вітчизняному законодавству імплементція положень Директиви №2004/25/ЄС від 21.04.2004 та яким чином процедура «squeeze-out» повинна була допомогти у вдосконаленні корпоративного законодавства України. Відповідаючи на дане питання, можна сказати, що найбільш цікавими наслідками таких подій стали положення статті 65-2 Закону України «Про акціонерні товариства», що стосуються випадків обов'язкового продажу акцій акціонерами на вимогу особи (осіб, що діють спільно), яка є власником домінуючого контрольного пакета акцій. Положення частини 4 даної статті вказують на те, що особа, яка є власником домінуючого контрольного пакета акцій, або будь-яка її афілійована особа, або уповноважена особа має право надіслати до товариства публічну безвідкличну вимогу про придбання акцій в усіх власників акцій товариства. [4]

Дана процедура має і зворотній механізм, коли право заявити вимогу про викуп має вже міноритарний акціонер, а саме стаття 65-3 Закону

України «Про акціонерні товариства» в першій своїй частині містить наступні положення: Кожний акціонер акціонерного товариства - власник простих акцій товариства, щодо яких не встановлено обмеження (обтяження), після розміщення у загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів або через особу, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку, інформації про набуття особою (особами, що діють спільно) права власності на домінуючий контрольний пакет акцій має право вимагати здійснення обов'язкового придбання належних йому акцій, щодо яких не встановлено обмеження (обтяження), особою (особами, що діють спільно), яка є власником домінуючого контрольного пакета акцій. У такому разі особа (особи, що діють спільно), яка є власником домінуючого контрольного пакета акцій, зобов'язана придбати належні акціонерам акції у порядку, визначеному цією статтею. [4] Така процедура отримала назву «sell-out» і фактично виступає антиподом для існуючої процедури «squeeze-out».

Здавалося б, механізми врівноважені і справа залишається суто за їх запровадженням на практиці. Однак, тому на заваді стоїть низки проблемних питань.

Разом із тим, беручи до уваги офіційну статистичну інформацію Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, вже відомо про успішне проведення 301 процедура squeeze-out та перерахування в рамках заявлених процедур на рахунки умовного зберігання (ескроу), відкриті для міноритарних акціонерів 1,2 мільярди гривень, що свідчить про безумовні успіхи впровадження процедури, адже ще рік назад ці показники були набагато нижчі.

І начебто такі успіхи вказують на позитивні аспекти процедури. Під час впровадження відповідних нововведень неодноразова згадувалося про численні її переваги, як-то суттєве полегшення життя міноритарних акціонерів, зменшуючи ризики корпоративного шантажу з боку міноритарних акціонерів, а також зменшення кількості адміністративних витрат, адже після викупу в мажоритарних акціонерів немає потреби враховувати численну кількість міноритаріїв при

проведенні загальних зборів. Проте не одні лише переваги привнесла відповідна процедура. Свідченням її недосконалості може бути багато фактів, однак, найбільш яскраво на недоліки вказує численна вітчизняна судова практика. [5, 165-166]

Як можна спостерігати із ситуації, котра склалася на даний час, положення Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення рівня корпоративного управління в акціонерних товариствах» породили масу питань. Найбільш вагомими з них є: питання визначення справедливої ціни; визначення відповідності вимогам Конституції України нових положень законодавства, особливо, у тій частині, що стосується «примусового відчуження», а також проблеми застосування та врегулювання інтересів сторін в цілому.

До питання «примусового відчуження» звернули свою увагу 47 народних депутатів України, у своєму конституційному поданні. Питання, яке ними було порушено, стосувалося відповідності положенням статті 65-2 Закону України «Про акціонерні товариства» та пункту 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення рівня корпоративного управління в акціонерних товариствах». Проте, нажаль, конкретних відповідей на дані питання отримати неможливо, через суттєві недоліки даного подання. 10 жовтня 2019 року Велика палата Конституційного Суду України відмовила у відкритті конституційного провадження за цими питаннями. Судді вказали на те, що «твердження суб'єкта права на конституційне подання щодо неконституційності оспорюваних положень фактично базується на викладенні власного судження стосовно наявності чи відсутності суспільної необхідності у запровадженні інституту обов'язкового викупу акцій, тверджень про законодавчі недоліки при його запровадженні, аналізу законодавства України, припущень, а також наведенні практики Європейського суду з прав людини, однак це не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.» [10]

Наразі, суди у своїх рішеннях, в частині, що стосується законності відчуження та примусового вилучення акцій міноритаріїв, виходять з позицій як вітчизняного права, так і

беруть до уваги практику ЄСПЛ. Наприклад, у рішенні № 914/1804/18 мають місце відповідні положення: до загальних засад цивільного законодавства відносять, зокрема, неприпустимість позбавлення права власності, крім випадків, встановлених Конституцією України та законом; свобода договору; справедливість, добросовісність та розумність (п. 2, 3, 6 ч. 1 статті 3 ЦК України). [2]

Відповідно до ч. 4 ст. 13 Конституції України держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки; усі суб'єкти права власності рівні перед законом. Згідно із ст. 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом. Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. [1]

У справі «Джеймс та інші проти Сполученого Королівства» (James and Others v. the United Kingdom рішення ЄСПЛ від 21 лютого 1986 р.), зокрема зазначено, що передання права власності на майно з метою виконання політики, спрямованої на зміцнення соціальної справедливості в суспільстві, можна правомірно вважати заходом, здійсненим "в інтересах суспільства". Зокрема, справедливість системи права, яка регулює право договорів чи майнові права приватних сторін, становить суспільно значуще питання, і тому законодавчі заходи, спрямовані на забезпечення такої справедливості, можуть відповідати "інтересам суспільства", навіть якщо вони передбачають примусове передання права власності на майно від однієї особи до іншої. Суд дійшов висновку, що заволодіння майном, здійснене з метою впровадження соціальної, економічної чи іншої політики, яку передбачає закон, може відповідати "суспільним інтересам", навіть якщо

суспільство в цілому безпосередньо не користується і не володіє цим майном. [11]

Дехто з дослідників вже говорить про те, що питання конституційності процедури squeeze-out вже знято. Але, навіть якщо вважати такий погляд вірним, залишається також питання про оцінку вартості акцій у рамках процедури squeeze-out. В статистичних даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, окрім позитивних моментів та звершень, також говориться і про те, що 24 звіти про оцінку мали суттєві недоліки чи взагалі при їх складанні не було дотримано вимог законодавства з питань оцінки майна. А до 40 таких звітів були окремі питання, що стосувалися їх змісту.

Зважаючи на сутність процедури squeeze-out та мету її запровадження, першим і найбільш важливим аспектом її реалізації повинен був стати механізм виплати справедливої ціни та створення процедури контролю за її формуванням, адже отримати справедливу винагороду за примусово викуплені акції – фактично єдина мета акціонера-міноритарія. У більшості країн, де такий механізм було запроваджено, як то Чехія, Польща та Німеччина, під час впровадження процедури squeeze-out, законодавець одночасно передбачив і превентивні заходи, котрі виключають можливість явного і грубого порушення прав міноритарних акціонерів.

Ще з моменту запровадження squeeze-out до національного законодавства, перші судові рішення чітко вказали на головну та чи не найбільшу проблему – яким чином має бути визначена справедлива ціна за відчужувані акції та яким має бути механізм її визначення. Аналітики вказували на фактично мізерні суми виплат та факти реальної скупки акцій тисяч міноритаріїв за заниженими ціновими показниками. [7]

Певні положення містяться у Законі України «Про акціонерні товариства», наприклад, частина 1 статті 8 визначає: ринкова вартість майна у разі його оцінки відповідно до цього Закону, інших актів законодавства або статуту акціонерного товариства визначається на засадах незалежної оцінки, проведеної відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. [4] У загальному плані, питання визначення ціни таких акцій, що підлягають

обов'язковому продажу регламентоване положеннями частини 5 статті 65-2 Закону України «Про акціонерні товариства», а саме: ціною обов'язкового продажу акцій визначається найбільша з наступних: 1) найвища ціна акції, за якою заявник вимоги, його афілійовані особи або треті особи, що діють спільно з ним, придбавали акції цього товариства протягом 12 місяців, що передують даті набуття домінуючого контрольного пакета акцій включно з датою набуття; 2) найвища ціна, за якою заявник вимоги, його афілійовані особи або треті особи, що діють спільно з ним, опосередковано набули право власності на акції цього товариства протягом 12 місяців, що передують даті набуття такою особою домінуючого контрольного пакета акцій товариства включно з датою набуття, за умови що вартість акцій товариства, які прямо або опосередковано належать такій юридичній особі, за даними її останньої річної фінансової звітності, становить не менше 90 відсотків загальної вартості активів такої юридичної особи; 3) ринкова вартість акцій товариства, визначена суб'єктом оціночної діяльності відповідно до статті 8 цього Закону станом на останній робочий день, що передує дню набуття заявником вимоги домінуючого пакета акцій товариства. [4] Тобто з логіки формулювання положень законодавства слідує, що прописуючи положення закону саме таким чином законодавець намагався захистити інтереси і іншої сторони – міноритарних акціонерів, даючи їм змогу отримати «найвищу» ціну за належні їм акції.

Навіть після проведення численної кількості процедур squeeze-out переважним способом визначення ціни акцій залишається – сформований суб'єктом оціночної діяльності звіт. І, таким чином, беручи до уваги той факт, що на законодавчому рівні ефективна методика визначення ціни акцій досі не сформована, ціна, котра є результатом такої оцінки, як правило викликає сумніви.

НКЦПФР в статистичній звітності вказує на те, що в більшості випадків, в ході процедури squeeze-out подаються скарги, які стосуються саме визначеної ціни акцій. На думку тих, хто не погоджується із визначеною ціною викупу акцій, до ситуації має долучитися регулятор. Однак в

НКЦПФР з цього приводу відзначають, що до комплексу їхніх повноважень відноситься суто перевірка питань дотримання вимог закону під час вибору того чи іншого способу оцінки вартості акцій, що мають бути продані, а рецензувати таку оцінку вони не можуть в силу відсутності нормативних положень, які б надавали їм відповідні повноваження. [10]

Своє професійне судження, з приводу питання оцінки, може висловити Фонд державного майна України. Іноді, в судових рішеннях, дійсно можна зустріти посилення на висновки даного органу. Однак, як правило, ці висновки підтверджують вже наявні результати оцінки, з якими і не погоджувалися позивачі.

І, таким чином, зважаючи на фактично повну відсутність можливостей для захисту інтересів, шляхом звернення до органів влади, ціна примусового відчуження акцій залишається чи не найпоширенішою підставою звернення до суду, в контексті процедури squeeze-out.

Висновок. Все це свідчить про те, що на теперішній час в Україні сформовано принципово новий механізм захисту корпоративних прав та інтересів як міноритарних, так і мажоритарних акціонерів. Ці нововведення, хоч і були імплементовані в законодавство з огляду на світову практику, все ж мають суттєві недоліки, які не дають можливості говорити про повне та успішне введення концепції squeeze-out в національне законодавство. Єдиним і найбільш ефективним способом захисту міноритарними акціонерами своїх прав, на даний час, залишається звернення до суду, хоча інституції та органи, які б могли надати допомогу при вирішенні складних питань в Україні вже існують. Процедура викупу акцій, особливо в частині визначення їх ціни, залишається недосконалою і потребує більш чіткого правового регулювання. А питання законності «примусового відчуження» хоч і дійшло вже до найвищих щаблів вітчизняної судової системи, наразі залишається не вирішеним однозначно.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996 р. № 30. Ст. 141.
2. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003 р. № 40, Ст. 356.
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення рівня корпоративного управління в акціонерних товариствах: Закон України від 23 березня 2017 р. № 1983-VIII, № 2302-д. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 25. Ст. 289.
4. Про акціонерні товариства: Закон України від 17.09.2008 р. № 514-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2008. № 50–51. Ст. 384.
5. Тертишник В. М. “Squeeze-out” (сквіз-аут): юридична знахідка чи правничий офсайд на ринку капіталів. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2019. № 1. С. 164 – 167.
6. Павленко Н.В. Вплив проведення процедур сквіз-аут на корпоративний сектор економіки України. *Інституційний розвиток соціально-економічних систем: національна економіка у глобальному середовищі: збірник наукових праць за матеріалами X Міжнародної науково-практичної конференції*. 2018. № 186. С.81-83.
7. Белкін Л. М. Проблеми реалізації процедури squeeze-out: судді поки не у захваті. *Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". Серія: Юридичні науки*. 2018. № 5. С. 22-26.
8. Редзюк Є. Сквіз-аут фондового ринку. *Дзеркало тижня*. 2018. № 26. URL: https://dt.ua/finances/skviz-autfondovogo-rinku-282438_.html (дата звернення 18.10.2019).
9. Геєць В. Від квазіринку до ринку та інвестиційного зростання. *Дзеркало тижня*. 2015. Вип. 30. URL: http://gazeta.dt.ua/macrolevel/vid-kvazirinku-do-rinku-ta-investiciynogo-zrostannya-_.html (дата звернення: 21.10.2019).
10. НКЦБФР раз'яснила правила перевірки оцінки акцій при сквіз-ауте. *FinancialClub*. 2018. URL: <https://finclub.net/news/nktsbfr-vozlagaet-na-sudy-proverku-otsenkiaktsij-pri-skviz-aute.html> (дата звернення: 15.10.2019).
11. Справа "Джеймс та інші проти Сполученого Королівства" (Case of James and others v. the United Kingdom) від 21.02.1986., судова справа. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_180 (дата звернення: 21.10.2019).
12. Ухвала Конституційного Суду України від 10 жовтня 2019 року, судова справа № 1-195/2019(4549\19)). URL: http://www.ccu.gov.ua/sites/default/files/docs/45_u_2019.pdf (дата звернення: 21.10.2019).

References:

1. Konstitutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 r. № 254k/96-VR. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996 r. № 30. St. 141.
2. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 16.01.2003 r. № 435-IV. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2003 r. № 40, St. 356.
3. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo pidvyshchennia rivnia korporatyvnoho upravlinnia v aktsionernykh tovarystvakh: Zakon Ukrainy vid 23 bereznia 2017 r. № 1983-VIII, № 2302-d. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2017. № 25. St. 289.
4. Pro aktsionerni tovarystva: Zakon Ukrainy vid 17.09.2008 r. № 514-VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2008. № 50–51. St. 384.
5. Tertyshnyk V. M. “Squeeze-out” (skviz-aut): yurydychna znakhidka chy pravnychyi ofsaid na rynku kapitaliv. *Aktualni problemy vitchyznianoï yurysprudentsii*. 2019. № 1. S. 164 – 167.
6. Pavlenko N.V. Vplyv provedennia protsedur skviz-aut na korporatyvnyi sektor ekonomiky Ukrainy. *Instytutsiinyi rozvytok sotsialno-ekonomichnykh system: natsionalna ekonomika u hlobalnomu seredovyshchi: zbirnyk naukovykh prats za materialamy X Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii*. 2018. № 186. S.81-83.

7. Bielkin L. M. Problemy realizatsii protsedury squeeze-out: sud di poky ne u zakhvati. *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal "Internauka". Seriya: Yurydychni nauky*. 2018. № 5. S. 22-26.
8. Redziuk Ye. Skviz-aut fondovoho rynku. *Dzerkalo tyzhnia*. 2018. № 26. URL: https://dt.ua/finances/skviz-autfondovogo-rinku-282438_.html (data zvernennia 18.10.2019).
9. Heiets V. Vid kvaziryunku do rynku ta investytsiinoho zrostannia. *Dzerkalo tyzhnia*. 2015. Vyp. 30. URL: http://gazeta.dt.ua/macrolevel/vid-kvazirinku-do-rinku-ta-investiciynogo-zrostannya-_.html (data zvernennia: 21.10.2019).
10. NKTsBFR raz'iasnyla pravyla proverky otsenky aktyi pry skvyz-aute. *FinancialClub*. 2018. URL: <https://finclub.net/news/nktsbfr-vozlagaet-na-sudy-proverku-otsenkiaktsij-pri-skviz-aute.html> (data zvernennia: 15.10.2019).
11. Sprava "Dzheims ta inshi proty Spoluchеноho Korolivstva" (Case of James and others v. the United Kingdom) vid 21.02.1986., sudova sprava. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_180 (data zvernennia: 21.10.2019).
12. Ukhvala Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy vid 10 zhovtnia 2019 roku, sudova sprava № 1-195/2019(4549\19)). URL: http://www.ccu.gov.ua/sites/default/files/docs/45_y_2019.pdf (data zvernennia: 21.10.2019).